

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Tomáše Blažka a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobců:

- a) Ing. E. B.
- b) Z. F.
- žalobkyně a) a b) zastoupeny obecným zmocněncem žalobcem c)
- c) Mgr. P. F.
- d) M. S.
- e) R. N.
- f) N. B.
- g) J. Ch.
- h) Ing. M. Ch.
- i) J. M.
- j) O. M.
- k) MUDr. V. M.
- l) V. Z.
- m) Ing. Z. V.
- žalobci d) až m) zastoupeni advokátem JUDr. Janem Malým
sídlem Sokolovská 5/49, 186 00 Praha

proti

žalovanému:

Krajský úřad Královéhradeckého kraje
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

za účasti:

1. OC Nová Paka spol. s r.o., IČ 25176731
sídlem U Čápova dvora 2871, 390 05 Tábor

zastoupená advokátem Mgr. Markem Novotným
sídlem Na Viničních horách 493/25, 160 00 Praha 6

2. město Nová Paka

sídlem Dukelské náměstí 39, 509 01 Nová Paka
zastoupeno advokátem JUDr. Martinem Klimplem
sídlem U Prašné brány 1078/1, 110 00 Praha 1

3. CETIN a.s., IČ 04084063

sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2025, č. j. KUKHK-15627/UP/2024 (AK),

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2025, č. j. KUKHK-15627/UP/2024 (AK), se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům a), b) a c) náhradu nákladů řízení ve výši 21 518,22 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám žalobce c).
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům d) až m) náhradu nákladů řízení ve výši 66 808,20 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám jejich zástupce.
- IV. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Nová Paka, stavební odbor (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 29. 2. 2024 podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), umístil stavbu označenou jako *obchodní centrum „OC Nová Paka“*. Stavební úřad vydal toto rozhodnutí k žádosti, kterou podaly osoby zúčastněné na řízení 1 a 2, tj. společnost OC Nová Paka spol. s r.o. a město Nová Paka (dále také „OZNŘ 1 a 2“ či „stavebníci“). Záměrem stavebníků je umístění komerčních ploch sestávajících z novostavby objektu obchodního areálu a okružní křižovatky, včetně související dopravní a technické infrastruktury.
2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 2. 2025 zamítl odvolání podaná proti rozhodnutí stavebního úřadu a potvrdil dané rozhodnutí.
3. Proti rozhodnutí žalovaného byly podány tři samostatné žaloby. První podaly žalobkyně a) a b), druhou podal žalobce c) a třetí podali žalobci d) až m). Krajský soud usnesením ze dne 1. 9. 2025 spojil tyto žaloby ke společnému projednání.

II. Argumentace účastníků a OZNŘ

Žalobci a), b) a c)

4. Žalobkyně a) a b) a žalobce c) podali samostatné žaloby, uplatnili v nich však (téměř) shodné námitky.

Za správnost vyhotovení: R. V.

5. Podle první žalobní námitky rozhodoval ve věci podjatý stavební úřad. Město Nová Paka se smluvně zavázalo k tomu, že bude prosazovat celý záměr. Jeho povinností dle této smlouvy je činit úkony směřující k vydání územního rozhodnutí, koordinovat činnost smluvních stran a dalších osob směřujících k tomuto cíli atd. Jedná se přitom o kontroverzní projekt, proti němuž vystupuje jak část zastupitelů, tak i část veřejnosti, zejména z oblasti dotčené záměrem. Město Nová Paka z těchto důvodů nemůže plnit povinnost stanovenou v § 89 odst. 4 stavebního zákona, tj. uplatňovat v územním řízení námitky k ochraně zájmů obce a jejích občanů. Zároveň je důvod pochybovat o tom, zda úřední osoby stavebního úřadu mohou přijmout nestranné rozhodnutí. O jejich podjatosti svědčí také oslavné hodnocení stavebního záměru a rychlost, s jakou řízení proběhlo (proti záměru bylo podáno množství připomínek a námitek, kterými se stavební úřad v podstatě nezabýval). Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí pouze uvedl, že zaměstnanci stavebního úřadu v dané věci rozhodují v přenesené působnosti, a tak jejich zaměstnanecký poměr u jednoho ze stavebníků bez dalšího nezakládá jejich podjatost. Žalovaný se tak vůbec nezabýval argumentací žalobců, že město se smluvně zavázalo poskytnout součinnost při povolování stavebního záměru.
6. Žalobci dále namítli, že ve vymezení záměru stavební úřad vůbec nezmínil vybudování napojení sousedního území, vymezeného územně plánovací dokumentací k identickému funkčnímu využití. To je tak třeba do hodnocení rovněž zahrnout. Skutečnost tohoto napojení identicky kapacitního území vytváří další dopravní, hlukovou a imisní zátěž, při jejím započtení by nebylo možné posuzovaný záměr umístit. Žalovaný k tomu mimo jiné uvedl, že na části uvedené plochy má být umístěn polder, který je součástí posuzovaného záměru a který namítanou zvýšenou zátěž nevyvolává. Podle žalobců je takový postup v rozporu s § 23 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „vyhláška o využívání území“).
7. Stavební úřad podle žalobců také nesprávně zhodnotil limity a regulativy v území a nerespektoval územně plánovací dokumentaci. Žalobci proto napadají rovněž závazné stanovisko orgánu územního plánování, které označilo stavební záměr za přípustný. Obchodní centrum je dle tohoto závazného stanoviska středním komerčním zařízením. Tedy záměrem souladným s územním plánem Nová Paka, který v dané lokalitě umožňuje umístit komerční zařízení malá a střední. S tím žalobci nesouhlasí. Namítli, že podle metodického dokumentu Principy a pravidla územního plánování¹ činí horní hranice malých a středních obchodních jednotek 1500 m² prodejní plochy, což posuzovaný záměr výrazně přesahuje.
8. Zároveň není přezkoumatelný závěr žalovaného, že záměr respektuje předpokládaný rozvoj území vyjádřený v územně plánovací dokumentaci, odpovídá urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Žalobci označují za „děsivou“ představu, že by předpokládanému rozvoji území mělo odpovídat umístění velkoprodejny s plánovaným parkováním pro více než 200 aut do těsného sousedství rodinných vil. Žalovaný ignoruje skutečnost, že Nová Paka je podkrkonošskou obcí s vlastním rázem a vývojem. Nepřezkoumatelný je také závěr žalovaného, že záměr je v souladu s vytvářením předpokladů pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území.

¹ Internetová příručka Principy a pravidla územního plánování, dostupná na stránkách Ústavu územního rozvoje (www.uur.cz).

Za správnost vyhotovení: R. V.

9. Žalobci namítli rovněž nepřístupnost dokumentů a spisů a obtížnost a překážky při pořizování fotokopíí. Spolu s „extrémní“ rychlostí řízení a zkrácením lhůt to představuje závažný zásah do jejich práv. Nemohli totiž posoudit záměr ze všech v úvahu připadajících hledisek a nemohli konzultovat otázku správnosti dokumentace k územnímu řízení a jejích výsledků s nezávislými odborníky.
10. Žalobci dále nesouhlasí s tím, že záměr nebyl posouzen ve zjišťovacím řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí) (dále jen „zákon EIA“). Závěr, že záměr nemá významný vliv na životní prostředí, není přezkoumatelně odůvodněn.
11. Napadené rozhodnutí se dle žalobců opírá také o nesprávnou a neúplnou hlukovou studii. Nelze bez dalšího uznat její závěr za prokázaný ve smyslu § 20 odst. 1 nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací (dále jen „nařízení o ochraně před hlukem“). Studie ve vztahu k překročení obecných hygienických limitů hluku u chráněného venkovního prostoru staveb argumentuje dodržením limitů ve vnitřním chráněném prostoru. To je nepřijatelné, hlukové limity musí být dodrženy nezávisle na sobě ve všech chráněných prostorech. Realizací záměru má navíc dojít k prokazatelnému zhoršení akustického zatížení obyvatel v oblasti, kde jsou již nyní překročeny hlukové limity a je aplikována korekce na starou hlukovou zátěž. Tato korekce by ale neměla být aplikována při posuzování záměru. Závazné stanovisko krajské hygienické stanice je tedy nezákonné.
12. Umístění stavby je nezákonné také z hlediska dopadů dopravní situace vyvolané záměrem na kvalitu ovzduší a na lidské zdraví. Stavební úřad nezohlednil emise při výstavbě záměru, podcenil výpočty kapacity přilehlých křižovatek, napojení a počtu vozidel, které záměr do lokality přivede. Podhodnotil rovněž stávající intenzitu dopravy. Není zřejmé, zda přilehlé propojení bude schopné bezpečně a bez přehlcení přijmout předpokládaný nárůst dopravy. I v případě zachování plynulosti dopravy se ale jistě zvýší již nyní problematické emise velmi jemných částic, které mají výrazné negativní dopady na lidské zdraví. Stavební úřad podhodnotil též výpočet výfukových emisí a nezohlednil sekundární prašnost vyvolanou dopravou. Nesprávné je rovněž hodnocení dopravního řešení ve vztahu ke konfliktům v dopravě s pěšími a cyklisty a chybí úvaha o naplnění podmínek pro přístup postižených a zdravotně handicapovaných osob do záměru.
13. Žalobci namítli též rozpor umísťovaného záměru s jednotlivými ustanoveními vyhlášky o využívání území. Závěr žalovaného o souladu záměru s § 20 odst. 1 a 4 a odst. 5 písm. c), § 23 odst. 1 a 2 a § 25 odst. 1 vyhlášky je nepřezkoumatelný. Z napadeného rozhodnutí dále není zřejmé, zda umísťovaná stavba splňuje požadavky na bezbariérové užívání staveb. Žalobci také konstatovali, že žalovaný pouze bez dalšího odkázal na různá závazná stanoviska (např. krajské hygienické stanice, hasičského záchranného sboru, silničních správních úřadů a dalších dotčených orgánů), aniž by k nim připojil jakoukoliv vlastní úvahu. V tom spatřují rovněž nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Stejnou vadu žalobci spatřují v odkazech žalovaného na rozhodnutí silničního správního úřadu o povoleních sjezdů z pozemků obchodního centra a o povoleních zvláštního užívání komunikací uložením inženýrských sítí. Totéž platí pro odkazy žalovaného na stanoviska vlastníků a správců veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení záměru nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem.

Za správnost vyhotovení: R. V.

Není ani zřejmé, jakými podmínkami žalovaný zabezpečil plnění uplatněných požadavků jednotlivých vlastníků a správců.

14. Konstatování žalovaného, že záměr byl posouzen dotčeným orgánem příslušným dle § 16 odst. 2 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, je dle žalobců zmatečné, neboť součástí záměru není stavba tunelu nad 500 metrů. Výroky č. II (o povolení kácení dřevin) a III (o uložení náhradní výsadby) rozhodnutí stavebního úřadu jsou nezákonné, neboť odkazují na neexistující zákonné ustanovení. Žalobci současně namítli, že stran kácení dřevin stavební úřad nezjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochyby.
15. Žalobkyně a) a b) navíc poukázaly na usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 16. 8. 2012, č. j. 35 D 778/2008-114, podle kterého byl pozemek p. č. XA v k. ú. a obci xx převeden na (nyní již zemřelého) J. L., jehož vlastnické právo k tomuto pozemku však nebylo zapsáno do katastru nemovitostí. Jeho právními nástupci ve věci tohoto pozemku jsou žalobkyně a) a b), na pozemku p. č. XB tak nelze provádět zamýšlený záměr bez jejich souhlasu. Stavební úřad posoudil danou námitku tak, že překračuje rozsah uvedený v § 89 odst. 4 stavebního zákona, neboť žalobkyním uvedený pozemek nepatří a nemají k němu ani jiné věcné právo. S tímto závěrem žalobkyně nesouhlasí, trvají na tom, že jsou vlastníci pozemku a že stavební úřad tuto skutečnost nerespektoval.

Žalobci d) až m)

16. Žalobci namítli, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nezákonných a vnitřně rozporných závazných stanovisek. Ta obsahují jen formální hodnocení záměru, totéž platí pro přezkumná závazná stanoviska. Ani žalovaný nedostál své povinnosti zabývat se úplností, určitostí a srozumitelností závazného stanoviska, případně tím, zda se dotčený orgán nedopustil zjevného skutkového nebo právního pochybení. Žalovaný totiž závazná stanoviska nekriticky přijal a bez vysvětlení se připojil k jejich formálnímu hodnocení.
17. Konkrétně žalobci rozporují především závěry nadřízeného orgánu územního plánování. Žalobci ve správním řízení namítali, že záměr nemá povahu malého nebo středního komerčního zařízení. Nadřízený orgán územního plánování se této otázce věnoval jen okrajově a odvolací námitky v podstatě nevypořádal. Konstatoval totiž, že tyto kategorie nejsou v územním plánu Nová Paka jasně definovány a danou problematikou se dále nezabýval. Tím dle žalobců pochybil, neboť nezohlednil existující územně plánovací metodiky.
18. Žalobci k tomu dodali, že jsou (převážně) vlastníky rodinných domů, bytových domů a zahrad nacházejících se v bezprostředním sousedství plánovaného obchodního centra. Umístění tohoto záměru tak představuje zásah do jejich vlastnických práv. Napadené rozhodnutí umožňuje vznik velké komerční stavby, která naruší klid a pohodu bydlení v dosud stabilizované obytné čtvrti. Z obecných zásad územního plánování přitom vyplývá, že nové využití musí respektovat charakter území a nesmí nad míru přiměřenou poměrům obtěžovat okolí.
19. V územním plánu byla příslušná plocha vymezena pro komerční využití malého a středního rozsahu, nepočítalo se tedy s tak rozsáhlým nákupním centrem. V této souvislosti žalobci poukázali na princip proporcionality (celou plochu vymezenou v územním plánu uvedeným způsobem by nemělo monopolizovat jedno zařízení). Záměr navíc nemá jasně ohraničený rozsah. Zahrnuje i veřejnou infrastrukturu (křižovátku, parkoviště), která bude sloužit také dalším záměrům v okolí. Žalobci se obávají, že rozhodnutí vytváří precedens pro další etapu výstavby. Zároveň dochází k rozšíření komerční zóny směrem do obytné zástavby, aniž by byla zachována původně zamýšlená izolační zeleň v dostatečném rozsahu. Stabilizované území obytné zástavby je tak ohroženo. Namísto drobných provozoven, s nimiž územní plán počítal, vyrůstá regionální nákupní centrum s parkovišti pro stovky aut. Správní orgány dále nezhodnotily kumulativní vlivy záměru na sousedství. Spokojily se s dílčími posudky (hluk, ovzduší), které hodnotily limity izolovaně, nikoli synergický efekt na obytné prostředí.
20. Žalobci namítli také nedostatky přezkumného závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví. Dotčený orgán v tomto stanovisku nesprávně vyšel ze skutkového stavu malého a středního komerčního záměru. Tento postup neodpovídá požadavkům na ochranu obytné zástavby dle § 77 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“). Dotčený orgán tak nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochyby.

Žalovaný

21. Ve vyjádření k žalobám podaným žalobci a), b) a c) žalovaný konstatoval neurčitost námitky systémové podjatosti. Poukázal také na skutečnost, že v rámci odvolacího řízení

Za správnost vyhotovení: R. V.

došlo ke komplexní revizi rozhodnutí stavebního úřadu ze strany osob nezávislých na Městském úřadu Nová Paka (včetně přezkumu napadených závazných stanovisek). K námitce žalobců odkazující na možný budoucí rozvoj vedlejší lokality žalovaný uvedl, že při rozhodování o konkrétní žádosti nelze předjímat další neurčité záměry na sousedních pozemcích a jejich případné dopady do území. Tvrzení žalobců o rozporu záměru s § 23 odst. 2 vyhlášky o využívání území je novou námitkou. Žalovanému nicméně není zřejmé, z čeho žalobci dovozují rozpor záměru s tímto ustanovením. Pozemek zmiňovaný žalobci v této souvislosti se ani nenachází v jejich vlastnictví, a tak nejsou aktivně legitimováni k podání uvedené námítky.

22. K dalším námitkám uplatněným uvedenými žalobci žalovaný konstatoval, že jsou buď formulovány obecně, byly posouzeny ve správním řízení, nebo směřují do obecné zákonnosti postupu správních orgánů, aniž by je žalobci spojili s konkrétním tvrzením o poškození jejich veřejného subjektivního práva.
23. Ve vyjádření k žalobě podané žalobci d) až m) žalovaný uvedl, že v žalobě obsažené žalobní body jsou formulovány velmi obecně. K otázce souladu záměru s platnou územně plánovací dokumentací žalovaný odkázal na závazná stanoviska dotčených orgánů územního plánování a na žalobou napadené rozhodnutí.

OZNŘ 1

24. OZNŘ 1 se podrobně vyjádřila ke všem žalobám. K námitce systémové podjatosti uvedla, že nabytím účinnosti zákona č. 176/2018 Sb., který novelizoval ustanovení § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, byly překonány dosavadní závěry judikatury k dané otázce. Dále je názoru, že ve správním řízení byla dodržena územně plánovací dokumentace města. Žalobci dezinterpretují Principy a pravidla územního plánování. Na dané ploše může být v souladu s územním plánem postavena i prodejna typu hypermarket, což plyne také z rozlohy nepřerušovaného území vyznačeného „OM“ v územním plánu. Dostatečně byly zhodnoceny také jednotlivé limity a regulativy.

III. Ústní jednání

25. Jednání soudu konaného dne 15. 10. 2025 se zúčastnili žalobci a), c), f), j), l) a m), jejich zástupci a zástupci OZNŘ 1 a 2.
26. Žalobce c), který zároveň zastupuje žalobkyně a) a b), blíže rozvinul jimi uplatněnou žalobní námitku systémové podjatosti. Poukázal na smlouvu budoucí o uzavření smlouvy o koupi pozemku ze dne 3. 10. 2016. Smlouvu uzavřela OZNŘ 2 a společnost Kaufland Česká republika v.o.s. (dále jen „Kaufland“). Žalobce c) konstatoval, že dle této smlouvy hodlá Kaufland zaplatit městu za pozemky určené k umístění záměru cca. 19 mil. Kč. Tato informace je ve městě obecně známá a určitě se musela donést i k úředním osobám, které rozhodovaly v dané věci. Současně odkázal na dodatky této smlouvy, které její platnost každoročně prodlužují. O jejich existenci svědčí zápisy ze schůzí zastupitelstva města. Dále předložil soudu seznam zastupitelů města v tomto volebním období a zápis ze schůze kontrolního výboru města ze dne 27. 10. 2024, v němž poukázal na bod 5. Podle tohoto bodu se výstavbě Kauflandu v Nové Pace snaží zabránit „jedinci, kteří to činí z důvodu vlastního zviditelnění nebo vlastních zájmů a bez ohledu na ostatní obyvatele města“. Podle žalobce c) konflikty s městem ohledně výstavby obchodního centra v dané lokalitě trvají již dlouhou dobu, v minulosti zde existovaly například také plány na výstavbu prodejny

Za správnost vyhotovení: R. V.

Lidl. Zároveň uvedl, že v důsledku nedávného otevření silničního obchvatu Nové Paky došlo k významnému snížení počtu aut, která projíždějí městem. Tím dále poklesl význam plánovaného obchodního centra.

27. Zástupce žalobců d) až m) shrnul nosné důvody jejich žaloby. Poukázal zejména na rozpor záměru s územním plánem města a na nevhodnost lokality pro takový záměr. Doplnil, že ve stejném území v minulosti plánovala umístit obchodní centrum společnost Tesco, která tento záměr nakonec opustila právě pro nevhodnost lokality.
28. Zástupce OZNŘ 1 uvedl, že obsah žalobci předložené smlouvy budoucí není tajný ani nestandardní. Běžnou záležitostí je také uzavírání plánovacích smluv mezi obcemi a developery. Zástupce OZNŘ 2 konstatoval, že město uzavřelo plánovací smlouvu v samostatné působnosti. Taková smlouva je navíc výslovně upravena v § 130 a násl. zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen „nový stavební zákon“).
29. Osobně se k věci vyjádřili také někteří z přítomných žalobců. Žalobce m) odkázal na analýzu Českého vysokého učení technického (dále jen „ČVUT“), z níž má plynout, že nové obchodní centrum je v Nové Pace zbytečné, naopak bude mít negativní dopady. S otevřením silničního obchvatu to platí tím spíše. Dříve se nerealizoval ani záměr vybudovat ve městě prodejnu Billa. Stavba bude také na nevhodném místě (kousek od pietního místa, v centru města). Taková velká stavba by přitom měla být umístěna spíše na okraji města. Záměr by tak dle jeho názoru bylo vhodné rozdělit do více menších zařízení. Poukázal rovněž na ekologickou zátěž nacházející se v posuzovaném území a na další skutečnosti, které mají dokládat tvrzenou systémovou podjatost městského úřadu.
30. Žalobce l) uvedl, že město hájí spíše byznysové zájmy, namísto zájmů svých občanů. Silniční obchvat přinesl centru města zklidnění, vybudování obchodního centra by znamenalo návrat k původnímu stavu. Žalobkyně f) zmínila obavy z hluku, který bude vycházet z provozu obchodního centra (například z jeho chladících zařízení), a ze zvýšení teploty v lokalitě. Žalobce j) uvedl, že provoz obchodního centra naruší v lokalitě pohodu bydlení. Už teď mu chystaný záměr znehodnotil majetek. Žalobkyně a) konstatovala, že od druhé světové války obyvatelé centra čekali na obchvat města. Nyní se jej konečně dočkali, ale hrozí jim, že s výstavbou obchodního centra se vrátí neutěšená dopravní situace.
31. Z řad veřejnosti se poté přihlásil Mgr. L. H., zmocněnec OZNŘ 1 pro správní řízení související se záměrem, s tím, že by se k věci také rád vyjádřil. Po poučení soudu, že v nynějším řízení nemá žádné procesní postavení (za OZNŘ 1 jedná před soudem jiný zmocněnec, pan H. sám nesplňuje podmínky pro to, aby byl osobou zúčastněnou na řízení), jej zástupce OZNŘ 1 navrhl k výsledku jako svědka. Vypovídat měl k okolnostem sjednávání plánovací smlouvy a k dalším skutečnostem týkajícím se namítané systémové podjatosti.
32. Soud poté vyzval žalobce k) prostřednictvím jeho zástupce k tomu, aby ve stanovené lhůtě doložil svou aktivní legitimaci k podání žaloby. Dále se stručně vyjádřil k hlavním právním otázkám relevantním pro posouzení dané věci, konkrétně k problematice systémové podjatosti a k otázce souladu záměru s územním plánem Nová Paka. K dotazu soudu zástupce žalobců d) až m) upřesnil, že „odborný posudek k závaznému stanovisku orgánu územního plánování“, na nějž odkazují v žalobě, je jiným dokumentem než analýza ČVUT k občanské vybavenosti v Nové Pace, která je založena ve správním spise. Zároveň

vysvětlil, co žalobci chtějí tímto odborným posudkem prokázat, a navrhl, aby jím soud provedl důkaz.

33. Z důkazů navržených žalobci soud provedl důkazy předložené žalobcem c), tj. smlouvu budoucí, včetně jejích dodatků, zápisy ze schůzí zastupitelstva města, zápis ze schůze kontrolního výboru města a seznam zastupitelů města. Nevyhověl návrhu na provedení výsledku svědka H., neboť považoval za nadbytečné vést další dokazování k otázce systémové podjatosti (blíže k tomu viz níže část IV.2 rozsudku). Z vlastní iniciativy soud provedl důkaz relevantní části metodiky Principy a pravidla územního plánování (tj. částí C.4.4.7 nadepsanou zařízení pro obchodní prodej). Následně soud odročil jednání za účelem provedení důkazu výše zmíněným odborným posudkem.
34. Jednání soudu konaného **dne 21. 10. 2025** se zúčastnili žalobci c) a m), zástupce žalobců d) až m) a zástupci OZNR 1 a 2. Soud provedl důkaz Odborným posudkem k souladu záměru výstavby obchodního centra „OC Nová Paka“ s územním plánem Nová Paka. Odborný posudek zpracovala dne 15. 3. 2024 doc. Ing. arch. V. Š., Ph.D. z ČVUT, a to na žádost žalobkyně f). Posudek dospěl k závěru, že umísťovaný záměr je v rozporu s územním plánem města Nová Paka. Rozsahu záměru by dle metodiky MINIS (podle níž byl tento územní plán zpracován) odpovídala plocha občanské vybavení – komerční zařízení plošně rozsáhlá (namísto komerčních zařízení malých a středních). Žalobce m) doplnil, že nebylo možné v ČR nalézt znalce s příslušnou specializací, proto si žalobci nenechali zpracovat znalecký, ale pouze odborný posudek. Se závěry odborného posudku poté polemizovali zástupci OZNR 1 a 2.

IV. Posouzení věci krajským soudem

IV.1 Podmínky řízení

35. Krajský soud nejprve posuzoval, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení. Otázkou je především to, zda všichni žalobci jsou aktivně legitimováni k podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného.
36. Předně je nutné se vyjádřit k aktivní legitimaci žalobkyně b). Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil pochybnosti o tom, zda žalobkyně b) splňovala podmínky účastnictví v daném správním řízení. S žalobkyní nicméně jako s účastnicí řízení i tak jednal (viz str. 28 rozhodnutí žalovaného). Pokud jde o účastnictví v soudním řízení, krajský soud má podmínku plausibilního tvrzení o dotčení právní sféry žalobkyně b) napadeným rozhodnutím za splněnou, a to s ohledem na žalobní námitku týkající se vlastnictví pozemku p. č. XB v k. ú. xx. Žalobkyně b) zároveň krajskému soudu zaslala žalobu podanou u Okresního soudu v Jičíně, kterou se spolu s žalobkyní a) domáhají určení, že jsou vlastníci uvedeného pozemku. Žalobkyni b) tak aktivní legitimace k podání žaloby v nynější věci nepochybně svědčí.
37. Pochybnosti dále vyvstaly ohledně aktivní legitimace žalobce k). Ten nebyl účastníkem správního řízení (respektive žalovaný jej za něj nepovažoval). Účastníky správního řízení byli nepochybně žalobci i) a j), na závěr jejich odvolání byl pouze uveden ručně psaný text: „Připojuji se k odvolání, MUDr. V. M., xx“. Žalovaný k tomu konstatoval, že v citovaném textu nebyly uvedeny indicie umožňující zjištění skutečností ohledně legitimace žalobce k) k účastnictví ve správním řízení (str. 36 napadeného rozhodnutí). Obdobné pochybnosti měl krajský soud, ani ze správního spisu, ani z žaloby nebylo zřejmé, jaké veřejné
- Za správnost vyhotovení: R. V.

subjektivní právo žalobce je napadeným rozhodnutím dotčeno. K výzvě krajského soudu ale žalobce k) doložil, že je vlastníkem nemovitosti nacházející se v blízkosti umístěvaného záměru. Také žalobce k) je tedy aktivně legitimovaný k podání žaloby.

38. Jelikož jsou splněny také další podmínky řízení, přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

IV.2 Systémová podjatost úředních osob Městského úřadu Nová Paka

39. Žalobci předně namítli, že ve věci rozhodoval podjatý stavební úřad. Město Nová Paka je jedním ze stavebníků, zároveň se smluvně zavázalo k tomu, že bude prosazovat celý záměr. Také další skutečnosti dle žalobců svědčí o tom, že úřední osoby Městského úřadu Nová Paka byly v daném případě systémově podjaté.
40. Podle § 14 odst. 1 správního řádu *každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.*
41. Nejvyšší správní soud dovodil, že u úředních osob, které jsou v zaměstnaneckém či jemu obdobném poměru k subjektu, jehož zájmy mohou být v řízení, v němž rozhodují, dotčeny, existuje tzv. *systémové riziko podjatosti*. To je důsledkem systému nastavení působnosti správních orgánů a povahy právních vztahů mezi těmito orgány a zaměstnanci subjektu (územního samosprávného celku či státu), do něhož jsou tyto orgány zasazeny a v nichž zaměstnanci působí jako úřední osoby (viz zejména usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS).
42. Systémová podjatost takto vystupujících úředních osob není dána samotnou existencí zaměstnaneckého či jiného obdobného poměru, ale pouze v případě překročení kritické míry systémového rizika. Zaměstnanecký či obdobný poměr je tedy signálem ke zvýšené opatrnosti a „podezřívavosti“, k němuž musí přistoupit další skutečnosti, které způsobí překročení oné kritické míry systémového rizika.
43. Takovými skutečnostmi mohou být *„například jevy v politické či mediální sféře, jež předcházejí příslušnému správnímu řízení či je doprovázejí a naznačují zvýšený zájem o výsledek řízení ze strany osob schopných ovlivnit jednání územního samosprávného celku jako zaměstnavatele úřední osoby. Příkladem může být zájem politických činitelů či jiných v rámci daného územního samosprávného celku vlivných osob (např. zákulisních aktérů místní politiky či podnikatelských subjektů) na určitém výsledku řízení (např. na tom, aby určitá stavba, činnost apod. byla povolena, anebo naopak nepovolena); takový zájem lze vysledovat například z různých mediálních vyjádření, předvolebních slibů, konkrétních investičních či jiných obchodních počínů, předchozích snah nasměrovat určité související rozhodovací procesy určitým způsobem apod. Stejně tak uvedenou skutečností může být samotná povaha a podstata rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy. Zjevně a bez dalšího pak uvedenými skutečnostmi budou podezření z nátlaku či snahy přímo ovlivnit rozhodování příslušné úřední osoby prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu“* (bod 63 usnesení rozšířeného senátu).

44. S účinností od 1. 11. 2018 byl správní řád novelizován zákonem č. 176/2018 Sb. a byl do něj nově přidán § 14 odst. 2, který stanoví, že *úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku*. Tuto novelizaci ale dle Nejvyššího správního soudu nelze interpretovat tak, že by popřela dosavadní judikaturu k systémové podjatosti. Pouze posiluje důraz na existenci dalších závažných skutečností svědčících pro vyloučení úředních osob (rozsudek ze dne 2. 8. 2023, č. j. 6 As 52/2023-127, č. 4533/2023 Sb. NSS).
45. Také podle aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu je tedy třeba posuzovat, zda u úředních osob, které jsou v zaměstnaneckém (či obdobném) poměru k subjektu, jehož zájmy mohou být v příslušném řízení dotčeny, není překročena kritická míra systémového rizika podjatosti.
46. V nedávné době tak Nejvyšší správní soud například dovodil, že skutečností svědčící pro vyloučení úředních osob může být existence smlouvy o spolupráci mezi městem a stavebníkem týkající se záměru, o kterém by v územním řízení měly rozhodovat osoby, jež jsou v zaměstnaneckém poměru k městu. Záleží ovšem na konkrétním obsahu smlouvy a na dalších okolnostech, které jsou s ní spojeny. Podezření může vyplývat rovněž z charakteru stavby (nakolik je rozsáhlá k měřítku města a kontroverzní) a z typu řízení týkajícího se dotčeného záměru (intenzita systémového rizika podjatosti je obecně vyšší v řízení o umístění stavby než v jiných typech řízení) (viz rozsudek ze dne 29. 1. 2025, č. j. 1 As 146/2024-93, č. 4669/2025 Sb. NSS, a v něm citovanou judikaturu).
47. Nadkritická míra systémového rizika podjatosti naopak není překročena v případě, kdy se k záměru osoby z regionální i vrcholné politiky pouze vyjadřují a téma je medializováno, neboť to samo o sobě nestačí k prokázání zájmu města na výsledku řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 5. 2024, č. j. 6 As 366/2023-46).
48. Žalobci uplatňovali námitku systémové podjatosti již ve správním řízení. Stavební úřad vypořádal tuto námitku odkazem na § 14 odst. 2 správního řádu. Ani žalovaný v napadeném rozhodnutí se danou otázkou nezabýval o mnoho důkladněji. K poukazu na § 14 odst. 2 správního řádu doplnil v podstatě pouze konstatování, že dotčené úřední osoby rozhodovaly v této věci v přenesené, nikoliv v samostatné působnosti. Správní orgány se tak vůbec nevyjádřily k tomu, že OZNŘ 1 a 2 uzavřely plánovací smlouvu týkající se záměru, ani k dalším skutečnostem, na které v této souvislosti poukazovali žalobci. Jak přitom vyplývá z výše podaného shrnutí judikatury Nejvyššího správního soudu, tyto skutečnosti mohou za určitých okolností založit systémovou podjatost příslušných úředních osob. Napadené rozhodnutí je proto v tomto bodě nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
49. Krajský soud dodává, že podjatost není vada, která by automaticky způsobovala nezákonnost napadeného rozhodnutí. Vždy je nutno posoudit, jaký vliv na řízení tato vada mohla mít (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2024, č. j. 6 As 158/2024-40, bod 10, a tam citovanou judikaturu). Obecně přitom platí, že odvolací správní orgán může částečně zhojit vady prvostupňového řízení. Toto pravidlo lze jistě aplikovat i na vadu spočívající v systémové podjatosti celého prvostupňového správního orgánu (rozsudek č. j. 1 As 146/2024-93, bod 82).

50. Dále lze uvést, že systémová podjatost dopadá i na úřední osoby v pozici dotčených orgánů. Nezákonnost závazných stanovisek způsobenou systémovou podjatostí lze ale také zhojit jejich přezkumem nadřízenými orgány, které nejsou podjaté (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2024, č. j. 9 As 184/2024-163, č. 4660/2025 Sb. NSS).
51. V dalším řízení tak bude úkolem žalovaného důkladněji posoudit, zda byla z žalobci namítaných důvodů překročena kritická míra systémového rizika podjatosti v prvostupňovém řízení. V případě, že shledá systémovou podjatost úředních osob Městského úřadu Nová Paka, žalovaný zároveň vyhodnotí, zda došlo ke zhojení této vady v odvolacím řízení (a to jak ve vztahu k rozhodnutí stavebního úřadu, tak ve vztahu k závazným stanoviskům podjatých dotčených orgánů).

IV.3 Rozpor záměru s územním plánem Nová Paka

52. Žalobci dále namítli, že záměr není v souladu s územním plánem Nová Paka, který v dané lokalitě umožňuje umístit pouze komerční zařízení malá a střední. Záměr spočívá v umístění rozsáhlého obchodního centra, které již nelze považovat za takové komerční zařízení.
53. Krajský soud konstatuje, že dle dokumentace k záměru je jeho předmětem umístění novostavby obchodního areálu a okružní křižovatky, včetně související dopravní a technické infrastruktury. Záměr tvoří prodejní areál s veškerým potřebným zázemím (technickým, skladovým, kancelářským, sociálním apod.), včetně parkovacích míst pro zákazníky a pracovníky. Samoobslužná prodejna (Kaufland) bude zabezpečovat prodej potravinářského zboží, včetně obslužných úseků a dále široký sortiment spotřebního zboží. V doplňujících prodejnách koncesionářů bude realizován prodej dalšího potravinářského a nepotravinářského zboží včetně případných služeb. V objektu retailového domu budou umístěny 2 maloobchodní nájemní jednotky pro prodej běžného spotřebního zboží. Součástí záměru je dále vybudování parkovacích ploch, zásobovacího dvora, dopravního napojení na ulici „V Aleji“, souvisejících inženýrských sítí, jejich přeložek a napojení na inženýrské sítě a výstavba individuálních garáží (nutné přemístění stávajících garáží s ohledem na nutnost uvolnění plochy výstavby). Další součástí záměru je výstavba okružní křižovatky ulic „Pražská × V Aleji × U Studénky“, realizace souvisejících protihlukových opatření a výškových úprav komunikace v „V Aleji“ a vybudování otevřeného retenčně vsakovacího poldru.
54. Jednotlivé pozemky dotčené záměrem se nacházejí v několika různých plochách s rozdílným způsobem využití vymezených územním plánem Nová Paka. Sporné je zejména umístění příslušných částí záměru do ploch vymezených územním plánem jako *plochy občanského vybavení – komerční zařízení malá a střední (OM)*.
55. Územní plán stanoví jako *hlavní využití* těchto ploch *občanské vybavení komerčního charakteru pro maloobchodní prodej, ubytování, stravování, služby*. Dále stanoví *přípustné využití* těchto ploch (zahrnující například také *stavby technické a dopravní infrastruktury související s hlavním a přípustným využitím a liniové stavby technické infrastruktury, veřejná prostranství* atd.), jejich *nepřípustné využití* (*stavby, zařízení a činnosti neuvedené a nesouvisející s hlavním a přípustným využitím*) a *podmínky prostorového uspořádání* (zahrnující například také koeficient zeleně a podmínku realizace zástavby v určitých plochách spočívající v realizaci pásu vzrostlé zeleně podél hranice ploch s obytnou zástavbou).

Za správnost vyhotovení: R. V.

56. Orgán územního plánování (Městský úřad Nová Paka, odbor kanceláře úřadu, oddělení rozvoje) v závazném stanovisku ze dne 18. 12. 2023 konstatoval přípustnost záměru. Odkázal přitom na metodiku MINIS², ve které je územní plán Nová Paka zpracován. Tato metodika rozlišuje plochy OM (*občanské vybavení – komerční zařízení malá a střední*) a plochy OK (*občanské vybavení – komerční zařízení plošně rozsáhlá*). Podle dotčeného orgánu je záměr v souladu s hlavním a přípustným využitím. Záměr sestává z několika staveb, a to především z obchodního domu „Kaufland“, jehož zastavěná plocha činí cca 4424 m² a náleží k němu venkovní parkoviště se 183 parkovacími místy, a z obchodního zařízení „Retail“, jehož zastavěná plocha činí 672 m² a náleží k němu venkovní parkoviště s 23 parkovacími místy. Dotčený orgán vyhodnotil obchodní dům Kaufland jako komerční zařízení střední a obchodní zařízení Retail jako komerční zařízení malé. Celkově tak jde o komerční zařízení střední.
57. Zároveň uvedl, že neexistuje oficiální klasifikace velikosti a rozsahu komerčních zařízení (např. podle zastavěné plochy a parkovacích míst), dotčený orgán proto provedl porovnání záměru s jinými komerčními zařízeními v kraji. Pro tyto účely si vybral následující komerční zařízení: Lidl Nová Paka (zastavěná plocha cca 2 000 m², 100 parkovacích míst), Penny Nová Paka (zastavěná plocha cca 1 400 m², 70 parkovacích míst), Tesco Hradec Králové (zastavěná plocha cca 15 000 m², více než 1 000 parkovacích míst) a Globus Pardubice (zastavěná plocha cca 18 000 m², okolo 1 000 parkovacích míst). Pouze poslední dvě zařízení lze dle dotčeného orgánu považovat za plošně rozsáhlá.
58. Dále dotčený orgán uvedl, že dle příslušného závazného stanoviska záměr nemůže mít významný vliv na životní prostředí, a proto nebude posuzován podle zákona EIA. Záměr svým charakterem odpovídá stávajícímu uspořádání území, respektuje urbanistický a architektonický charakter území a harmonické měřítko. Architektonicky záměr odpovídá současným typům komerčních zařízení umístovaných ve městech a obchodních areálech. Hmotové a výškové řešení sleduje optické „zmenšení“ a rozčlenění objektu. Výškově a hmotově obchodní centrum navazuje na objekty v sousedním průmyslovém areálu. Z urbanistického hlediska poloha obchodního centra napomáhá oddělení městské průmyslové zóny od stávající obytné zástavby (severní strana). Záměr dále přispívá k hospodářskému rozvoji lokality a uspokojení potřeb obyvatel (rozšíření nabídky obchodů a zásobování pro obyvatele města a okolí).
59. Záměr také účelně využívá zastavitelných a zastavěných ploch v zastavěném území města, včetně stávající dopravní a technické infrastruktury. Nevyžaduje zabírání nezastavěného území a budování nové dopravní infrastruktury pro přístup do území. Realizací kruhového objezdu dojde ke zlepšení dopravních podmínek v místě. V rámci záměru dále dojde k asanaci kontaminovaného území a k účelnému využití dosud nevyužitých ploch nebo staveb. Dojde tak k rozvoji území oproti současnému stavu, v čemž dotčený orgán spatřuje veřejný zájem. Asanací skládky dojde i ke zlepšení stavu životního prostředí v území.
60. Žalobci ve svých odvoláních nesouhlasili se závěry závazného stanoviska orgánu územního plánování, žalovaný si proto vyžádal od nadřízeného orgánu územního plánování jeho potvrzení či změnu postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu. Nadřízený orgán

² Minimální standard pro digitální zpracování územních plánů v GIS. Metodiku vytvořil nadřízený orgán územního plánování (Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu) v roce 2007, dostupná je na stránkách www.khk.cz. Krajskému soudu je známa z úřední činnosti, účastníci jsou s jejím obsahem také obeznámeni, nebylo tak třeba provádět důkaz touto metodikou.
Za správnost vyhotovení: R. V.

závazným stanoviskem ze dne 7. 8. 2024 potvrdil prvoinstanční závazné stanovisko. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k odvolacím námitkám týkajícím se souladu záměru s územním plánem odkázal především na závazné stanovisko nadřízeného orgánu.

61. Nadřízený orgán územního plánování ve svém závazném stanovisku potvrdil závěr o přípustnosti záměru. Zdůraznil, že záměr je v souladu s hlavním využitím ploch OM, neboť se jedná o občanské vybavení komerčního charakteru pro maloobchodní prodej. Splněna je také podmínka ochrany krajinného rázu (záměr respektuje urbanistický a architektonický charakter území, harmonické měřítko). Záměr je souladný s územně plánovací dokumentací rovněž z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování. Dle nadřízeného orgánu není v územním plánu Nová Paka pojem komerční zařízení malá a střední blíže specifikován. V rámci stanovených regulačních podmínek územní plán neupřesňuje rozdíl mezi malým a středním komerčním zařízením ani nestanovuje hranici, kdy se ještě o takové zařízení jedná. Ani v obsahu příručky Principy a pravidla územního plánování nejsou zařízení pro obchodní prodej nijak konkretizována v tom smyslu, zda se jedná o komerční zařízení svým rozsahem malá, střední, velká atd. (kromě členění dle velikosti prodejní plochy). Z příručky naopak vyplývá vazba občanského vybavení na bydlení (z hlediska dostupnosti). To je v případě záměru respektováno.
62. Krajský soud shrnuje, že jádrem sporu je, zda lze posuzovaný záměr považovat ještě za *komerční zařízení střední*, nebo zda se již jedná o *komerční zařízení plošně rozsáhlé*.
63. Orgánům územního plánování lze přisvědčit v tom, že územní plán Nová Paka pojem komerční zařízení malá a střední blíže nedefinuje (stejně jako pojem komerční zařízení plošně rozsáhlá). Definici uvedených pojmů nelze nalézt ani v obecně závazných právních předpisech.
64. Taková situace ale není v praxi zase tak neobvyklá. I podle judikatury Nejvyššího správního soudu není účelné trvat na tom, aby každý pojem použitý v územním plánu byl současně i definován (rozsudek ze dne 18. 4. 2018, č. j. 10 As 325/2017-41, bod 17). Pokud je však v územním plánu užit neurčitý právní pojem, který není v samotném územním plánu ani v právních předpisech definován, je úkolem správních orgánů tento pojem v navazujících řízeních vyložit v souladu se smyslem a účelem regulace stanovené územním plánem (rozsudek ze dne 29. 5. 2025, č. j. 8 As178/2024-58, body 22 až 24). Bylo proto povinností orgánů územního plánování vyložit výše uvedené pojmy v závazných stanoviscích vydaných pro účely daného územního řízení.
65. O výklad pojmu komerční zařízení malá a střední se ve svém závazném stanovisku pokusil především prvoinstanční orgán územního plánování. Podle názoru krajského soudu je však jeho výklad nedostatečný a nepřesvědčivý.
66. K poukazu orgánu územního plánování na metodiku MINIS krajský soud uvádí, že tato metodika především stanoví standard pro digitální zpracování územních plánů v GIS. Vymezuje sice také standardní typy ploch s rozdílným způsobem využití, jejich definice jsou však poměrně obecné. Ve vztahu k plochám OM (komerční zařízení malá a střední) tak uvádí, že se jedná o *plochy převážně komerční občanské vybavenosti – sloužící například pro administrativu, obchodní prodej, ubytování, stravování, služby; vliv činností na těchto plochách a vyvolaná dopravní obsluha nenarušuje sousední plochy nad přípustné normy pro obytné zóny*. Ve vztahu k plochám OK (komerční zařízení plošně rozsáhlá) pak metodika stanoví, že se jedná o *plochy převážně komerční občanské vybavenosti – administrativní*

areály, velkoplošný maloobchod, rozsáhlá společenská a zábavní centra, výstavní areály, většinou s vysokými nároky na dopravní obsluhu.

67. V podstatě jediné rozlišující kritérium mezi plochami OM a OK zmíněné v metodice MINIS tak je, zda vliv činností na těchto plochách a vyvolaná dopravní obsluha nenarušuje sousední plochy nad přípustné normy pro obytné zóny. V této souvislosti orgán územního plánování konstatoval, že dle příslušného závazného stanoviska posuzovaný záměr nemůže mít významný vliv na životní prostředí, a proto nebude posuzován podle zákona EIA. Z toho dotčený orgán dovodil, že záměr nenarušuje nadměrně sousední plochy a vyhovuje charakteru ploch OM.
68. Takové hodnocení je ale značně zkratkovité. Účel posuzování podle zákona EIA nelze ztotožňovat s určováním toho, zda záměr odpovídá charakteru příslušné plochy s rozdílným způsobem využití. Zcela jistě neplatí, že záměr uprostřed zastavěného území města, který nemá významný vliv na životní prostředí, je z tohoto důvodu komerčním zařízením malým nebo středním.
69. Pokud jde o srovnání záměru s jinými komerčními zařízeními v kraji, krajský soud souhlasí s žalobci, že orgán územního plánování k tomu nezvolil úplně vhodné příklady. Záměr porovnával buď s výrazně menšími (Lidl Nová Paka a Penny Nová Paka), nebo výrazně většími komerčními zařízeními (Tesco Hradec Králové, Globus Pardubice). Jak příhodně uvedla doc. Šilhánková ve svém odborném posudku, větší vypovídací hodnotu by mělo srovnání s jinými obchodními domy Kaufland z okolí (jejichž zastavěná plocha lépe odpovídá posuzovanému záměru). Žádný z těchto objektů přitom není umístěn v ploše pro malou a střední komerční vybavenost, naopak Kaufland Dvůr Králové nad Labem je umístěn v ploše vymezené pro komerční zařízení plošně rozsáhlá. Nutno dodat, že ostatní obchodní domy Kaufland z okolí Nové Paky jsou umístěny v plochách, které jsou vymezeny dle jiné typologie, například pouze občanská vybavenost, či plochy smíšené – komerční atd. (blíže viz str. 8-9 odborného posudku).
70. Orgány územního plánování se zároveň řádně nevypořádaly s protiargumentací uplatněnou žalobci, zejména s jejich poukazem na metodický dokument Principy a pravidla územního plánování. Tato metodika člení zařízení maloobchodu podle velikosti prodejní plochy na drobné prodejní jednotky (do 400 m² prodejní plochy), supermarkety (400 až 2 500 m²) a hypermarkety (nad 2 500 m², s horní hranicí v rozmezí 15 000 až 20 000 m²). Uvedený dokument tedy používá částečně odlišnou terminologii než metodika MINIS, ve které je zpracován územní plán Nové Paky. Krajskému soudu se ale jeví, že i tak je metodika obsažená v dokumentu Principy a pravidla územního plánování v posuzované věci využitelná. Přinejmenším poskytuje konkrétní kritérium pro rozlišení komerčních zařízení malých, středních a plošně rozsáhlých – nabízí se, aby za komerční zařízení střední byly považovány takto definované supermarkety a za komerční zařízení plošně rozsáhlá hypermarkety (či ještě větší obchodní centra).
71. Pokud by měla být aplikována uvedená metodika obsažená v dokumentu Principy a pravidla územního plánování na nyní posuzovaný záměr OC Nová Paka, pak tento záměr bezpochyby zahrnuje hypermarket definovaný dle kritérií z dané metodiky (obchodní dům Kaufland). Celé obchodní centrum pak bude mít 3 331 m² prodejní plochy. V tom případě by se jednalo o komerční zařízení plošně rozsáhlé.

72. Krajský soud se ztotožňuje také s celkovým hodnocením regulace dané lokality podaným ve zmíněném odborném posudku. Doc. Šilhánková správně poukázala na skutečnost, že dle odůvodnění územního plánu Nová Paka je ve městě k dispozici úplné základní občanské vybavení a nabídka nákupních možností a služeb. V souladu s touto logikou jsou jako plochy s rozdílným způsobem využití v územním plánu vymezeny pouze plochy OM, nikoli plochy OK. To odpovídá i velikosti a struktuře města. Mezi komerčními zařízeními malými a středními jsou v odůvodnění územního plánu zmiňována výhradně zařízení služeb a ubytování. Mezi službami jsou pak zmiňovány mimo jiné prodejny potravin a supermarkety. V žádné své části územní plán nezmiňuje potřebu umístit ve městě hypermarket (viz str. 3 odborného posudku).
73. Krajskému soudu nicméně v této fázi řízení nepřísluší, aby s definitivní platností zodpověděl otázku, zda je posuzovaný záměr „pouze“ komerčním zařízením středním, a tedy zda je v souladu s územním plánem Nová Paka. Řádně vyložit uvedený neurčitý právní pojem musí primárně orgány územního plánování. Ty tak dosud neučinily a nepřišly s žádným dostatečně přesvědčivým výkladem, který by umožnil spolehlivě rozlišit komerční zařízení střední a plošně rozsáhlá. Správní soud by v tomto ohledu neměl zcela nahrazovat jejich činnost. Krajský soud proto naznačil svůj pohled na to, jak by bylo možné tyto pojmy vyložit při využití metodického dokumentu Principy a pravidla územního plánování a vhodnějších srovnávacích příkladů z praxe. Nevylučuje však, že orgány územního plánování mohou přijít s alternativním výkladem založeným například na ještě jiné metodice. Musely by se přitom ale řádně vypořádat s výše shrnutými výhradami k jejich dosavadním závěrům.

IV.4 Ostatní žalobní námitky žalobců a), b) a c)

74. Žalobci namítli, že stavební úřad se nezabýval vybudováním napojení sousedního území, vymezeného územně plánovací dokumentací k identickému funkčnímu využití.
75. Tato námitka je nedůvodná. Krajský soud přisvědčuje žalovanému, že nelze předjímat, co bude v sousedním území někdy v budoucnu umístěno a zohledňovat to při hodnocení dopravní, hlukové či imisní zátěže nyní posuzovaného záměru. Pokud tento záměr například vyčerpá dopravní kapacitu dané lokality, pak se může stát, že v sousední ploše již nebude možné umístit další záměr, který by také generoval významnou dopravní zátěž. To však bude nutné posoudit v případném územním řízení týkajícím se sousední plochy.
76. Nedůvodná je také související námitka, kterou žalobci poukazovali na § 23 odst. 2 vyhlášky o využívání území, podle něž *stavby se umísťují tak, aby stavba ani její část nepřesahovala na sousední pozemek. Umístěním stavby nebo změnou stavby na hranici pozemků nebo v její bezprostřední blízkosti nesmí být znemožněna zástavba sousedního pozemku*. Krajskému soudu není zřejmé, z čeho přesně žalobci dovozují, že posuzovaný záměr znemožní zástavbu sousedního pozemku. Jak navíc správně upozornili žalovaný a OZNŘ 1 ve svých vyjádřeních k žalobě, pozemek parc. č. 1377/1 v k. ú. Nová Paka není ve vlastnictví žalobců, ale společnosti THEIADELTA s.r.o. (přílehlé pozemky jsou pak ve vlastnictví buď této společnosti, nebo OZNŘ 2). Bylo tak na společnosti THEIADELTA s.r.o., aby případně hájila svá práva a namítala rozpor záměru s § 23 odst. 2 vyhlášky o využívání území. Uvedená společnost ale naopak projevila souhlasila s příslušnou stavbou.
77. Žalobci namítli rovněž nepřístupnost dokumentů a spisů, obtížnost a překážky při pořizování fotokopií, „extrémní“ rychlost řízení a zkrácení lhůt.

Za správnost vyhotovení: R. V.

78. Ani těmto námitkám soud nepřisvědčil. Obdobnými odvolacími námitkami se zabýval žalovaný na str. 8 a 9 napadeného rozhodnutí. Konstatoval, že žalobce c) byl nahlížet do správního spisu dne 3. 1. 2024, pořídil si kopie dokumentů ze spisu a požádal stavební úřad o zaslání listin do datové schránky (čemuž stavební úřad vyhověl). Také lhůta poskytnutá účastníkům k vyjádření byla dle žalovaného standardní. Žalobci v žalobě tyto závěry žalovaného konkrétně nerozporují, pouze zopakovali obecná tvrzení o uvedených procesních vadách. Za těchto okolností soud považuje za dostatečné odkázat na závěry žalovaného k dané otázce, s nimiž souhlasí.
79. Podle další námitky není přezkoumatelně odůvodněn závěr, že záměr nemá významný vliv na životní prostředí.
80. K tomu soud odkazuje na str. 20 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný shrnul závěry svého rozhodnutí ze dne 20. 3. 2023, vydaného v samostatném řízení. Podle těchto závěrů záměr nemůže mít významný vliv na životní prostředí, a proto nebude posuzován podle zákona EIA. V tomto zjišťovacím řízení bylo dané rozhodnutí napadeno odvoláním spolku Občané pro Novou Paku z.s., nadřízený orgán, Ministerstvo životního prostředí, ale potvrdilo uvedený závěr žalovaného. Krajský soud dodává, že mu nepřísluší se v nynějším řízení zabývat případnými vadami zjišťovacího řízení. Účastníci tohoto řízení, kteří nesouhlasili se závěry žalovaného, potažmo Ministerstva životního prostředí, jej mohli napadnout samostatnou žalobou ve správním soudnictví.
81. Žalobci dále namítli nesprávnost a neúplnost předložené hlukové studie.
82. Námitka je nedůvodná. Hlukovou studii, jejíž správnost žalobci napadají, zpracovala dne 14. 8. 2023 společnost Jacobs Clean Energy s.r.o. (hlavní zpracovatel Ing. L. D.). Studie tvořila jeden z podkladů pro vydání souhlasného závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Královéhradeckého kraje ze dne 30. 8. 2023. Uvedené závazné stanovisko potvrdilo Ministerstvo zdravotnictví souhlasným závazným stanoviskem ze dne 23. 5. 2024. Ministerstvo zdravotnictví se zabývalo i příslušnými odvolacími námitkami směřujícími proti závaznému stanovisku krajské hygienické stanice (kterým odpovídají žalobní námitky) a shledalo, že hluková studie navrhuje adekvátní protihluková opatření. Dle ministerstva je pro tento stupeň řízení daná hluková studie dostačujícím podkladem, s tím že v dalším stupni řízení bude doložena aktualizovaná studie. Krajský soud se s těmito závěry ztotožňuje a v podrobnostech na ně odkazuje.
83. Podle žalobců je umístění stavby nezákonné také z hlediska dopadů dopravní situace vyvolané záměrem na kvalitu ovzduší a na lidské zdraví.
84. Ani tato námitka není důvodná. Krajský soud ve shodě s žalovaným konstatuje, že tvrzení žalobců o podcenění výpočtu kapacity přilehlých křižovatek, napojení a počtu vozidel, které záměr do lokality přivede, podhodnocení výpočtu výfukových emisí atd. jsou obecná a ničím nepodložená. Námitkou týkající se hluku a imisí se správní orgány zabývaly, rozebraly posuzování hluku podle nařízení o ochraně před hlukem a konstatovaly, že pro rekonstrukci, modernizaci nebo zkapacitnění komunikace, která byla v provozu před 1. 1. 2001, lze přiznat vyšší hygienický limit. Také krajská hygienická stanice a následně ministerstvo zdravotnictví se zabývaly námitkami týkajícími se hluku a řádně vysvětlily, z jakých důvodů posoudily záměr jako přípustný. Hodnocení vlivů na veřejné zdraví, tj. hodnocení celkové hlukové a imisní situace stávající okolní obytné zástavby a významnost hlukového a imisního příspěvku z dopravy generované záměrem dále provedl (pro účely

zjišťovacího řízení) MUDr. B. H.. Žalobci tyto závěry relevantně nezpochybnili ani ve správním řízení, ani v žalobě.

85. Soud nad rámec právě uvedeného dodává, že námitky týkající se stávající intenzity dopravy jsou nyní do značné míry bezpředmětné, neboť po zprovoznění silničního obchvatu Nové Paky došlo v centru města k výraznému poklesu dopravy (jak v průběhu soudního řízení připustili i žalobci). Soud dále částečně koriguje konstatování žalovaného uvedené na str. 22 a 23 napadeného rozhodnutí, že umisťovaná okružní křižovatka je součástí platného územního plánu města a že námitky týkající se navrženého dopravního řešení a funkčního využití dané lokality již byly vypořádány v rámci pořízení změny č. 2 územního plánu Nová Paka. Územní plán počítá s využitím dané plochy pro občanskou vybavenost – komerční zařízení malá a střední. Jak ale soud vyložil výše, není zřejmé, zda umisťovaný záměr již není komerčním zařízením plošně rozsáhlým.
86. Žalobci namítli též rozpor umisťovaného záměru s jednotlivými ustanoveními vyhlášky o využívání území. Závěr žalovaného o souladu záměru s vyhláškou je dle žalobců nepřezkoumatelný. Tato námitka je rovněž nedůvodná. Soud přisvědčuje žalovanému, že stavební úřad dostatečně odůvodnil soulad záměru s jednotlivými žalobci odkazovanými ustanoveními vyhlášky o využívání území. V podrobnostech soud odkazuje na str. 24 až 26 napadeného rozhodnutí.
87. Nedůvodná je také námitka týkající se požadavků na bezbariérové užívání staveb. Požadavky na výstavbu plynoucí z vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, jsou řešeny v projektové dokumentaci (viz str. 19 souhrnné technické zprávy v kapitole B.1.b.3). Projektová dokumentace byla zhotovena oprávněnými osobami, které odpovídají za její soulad mimo jiné s požadavky uvedené vyhlášky. Žalobci ani nespecifikovali, v čem konkrétně mají požadavky vyhlášky za nesplněné. Soudu navíc není zřejmé, jakým způsobem by se případné porušení této vyhlášky přímo dotklo veřejných subjektivních práv žalobců.
88. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí nelze spatřovat ani v tom, jakým způsobem žalovaný vypořádal námitky žalobců týkající se závěrů dotčených orgánů – krajské hygienické stanice, hasičského záchranného sboru, silničních správních úřadů a orgánů ochrany přírody. Soud přisvědčuje žalovanému (viz str. 26 napadeného rozhodnutí), že stavební úřad podmínky ze závazných stanovisek řádně zahrnul do podmínek pro umístění a realizaci stavby. Nebylo přitom jeho povinností zopakovat všechny informace, které jsou součástí podkladů, na jejichž základě rozhodoval o záměru. Z podaných žalob zároveň není soudu zřejmé, jaké konkrétní nedostatky žalobci spatřují v závěrech těchto dotčených orgánů. Totéž platí obdobně pro námitky nepřezkoumatelnosti týkající se odkazů žalovaného na rozhodnutí silničního správního úřadu o povoleních sjezdů z pozemků obchodního centra, na povolení zvláštního užívání komunikací uložením inženýrských sítí, na stanoviska vlastníků a správců veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení záměru nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem.
89. Soud dále neshledal namítanou zmatečnost v konstatování žalovaného, že záměr byl posouzen dotčeným orgánem příslušným dle § 16 odst. 2 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Součástí záměru skutečně není stavba tunelu nad 500 metrů, žalobci však vycházejí z nesprávného znění zákona, neboť v dané věci je rozhodující znění před 1. 1. 2024 (jak správně upozornila i OZNR 1 ve svém vyjádření k žalobě).
Za správnost vyhotovení: R. V.

Z obdobných důvodů soud nepřisvědčil námitce, že výroky č. II (o povolení kácení dřevin) a III (o uložení náhradní výsadby) rozhodnutí stavebního úřadu jsou nezákonné, neboť odkazují na neexistující zákonné ustanovení. K žalobní námitce, že stran kácení dřevin stavební úřad nezjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochyby, soud uvádí, že toto posouzení příslušelo orgánu ochrany přírody a krajiny.

90. Správní orgány se dle názoru soudu dostatečně vypořádaly také s poukazem žalobců na usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou č. j. 35 D 778/2008-114 a se související námitkou, že na pozemku p. č. XB nelze provádět zamýšlený záměr bez souhlasu žalobkyň a) a b). Správní orgány neodkázaly pouze na § 89 odst. 4 stavebního zákona, ale uvedly také další úvahy týkající se této otázky (viz např. str. 27 a 28 napadeného rozhodnutí). K těmto úvahám žalobci v žalobě nic nenamítli, soud proto v podrobnostech odkazuje na závěry správních orgánů.
91. Žalobci dále citovali část rozhodnutí stavebního úřadu týkající se tvrzeného znemožnění vjezdu na pozemek p. č. XC, aniž by však k němu cokoliv namítli. Soud se tak nemá k čemu vyjádřit (není úkolem soudu ve správním soudnictví provádět všeobecnou kontrolu zákonnosti).
92. Nedůvodné jsou konečně také námitky týkající se posouzení vlivu záměru na užívání některých nemovitostí v okolí pozemní komunikace z hlediska prachu, vibrací a hluku. Podle hlukové studie Ing. D. skutečně může dojít ke zhoršení hlukové zátěže, avšak nejvýše o 0,8 dB. Především stavební úřad se této otázce ve svém rozhodnutí podrobně věnoval, jeho rozhodnutí v tomto ohledu není nepřezkoumatelné.

IV.5 Ostatní žalobní námitky žalobců d) až m)

93. Krajský soud k těmto námitkám úvodem konstatuje, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu se uplatní zásada koncentrace řízení. Soud se tak věcně nezabýval opožděnými žalobními body, které žalobci poprvé uplatnili po uplynutí lhůty pro podání žaloby (viz § 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s. ř. s.). Takové žalobní body uplatnili někteří žalobci během ústního jednání konaného dne 15. 10. 2025 – například žalobce m) poukázal na ekologickou zátěž nacházející se v posuzovaném území, o níž nebyla v podaných žalobách ani zmínka atd.
94. Žalobci také v obecné rovině namítli, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nezákonných a vnitřně rozporných závazných stanovisek a že žalovaný závazná stanoviska nekriticky přijal. V souladu s dispoziční zásadou ovládající správní soudnictví ale krajský soud nemůže takto vágní námitky za žalobce domýšlet.
95. Jedinou další konkrétní námitkou uvedených žalobců je tak poukaz na nedostatky přezkumného závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, který ale úzce souvisí s výše namítaným rozporem s územním plánem města. Podle této námitky totiž dotčený orgán nesprávně vyšel ze skutkového stavu malého a středního komerčního záměru.

V. Závěr a náklady řízení

96. Z výše uvedených důvodů krajský soud vyhověl žalobám, zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a současně dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je dle § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku.

Za správnost vyhotovení: R. V.

97. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť neměl ve věci úspěch. Žalobci byli ve věci plně úspěšní, soud jim proto přiznal právo na náhradu účelně vynaložených nákladů.

98. V případě žalobců a), b) a c) tyto náklady tvoří:

- Zaplacené soudní poplatky v celkové výši 9 000 Kč.
- Náklady na zastoupení advokátem ve výši 10 140 Kč. Žalobkyně a) a b) byly původně zastoupeny advokátem žalobcem c), který byl s účinností od 1. 5. 2025 vyškrtnut ze seznamu advokátů (nyní tak žalobkyně zastupuje jako obecný zmocněnec). Za úkony právní služby, které žalobce c) vykonal ještě coby advokát, nicméně žalobkyním a) a b) náleží právo na náhradu nákladů. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Zástupce žalobkyň a) a b) učinil v řízení v pozici advokáta celkem 2 úkony právní služby, kterými bylo převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu]. Sazbu za jeden úkon právní služby účtoval ve výši 8 316 Kč, podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 12 odst. 4 advokátního tarifu (tj. za společné zastupování více osob). Krajský soud ovšem považoval za přiměřené přiznat odměnu za jeden úkon ve výši 4 620 Kč, tedy odhlédnout od pravidla stanoveného v § 12 odst. 4 advokátního tarifu (respektive v souladu s § 60 odst. 7 s. ř. s. nepřiznat žalobkyním náhradu nákladů v plné výši, ale ve výši odpovídající zastupování jedné osoby). Důvodem pro tento postup je, že žalobní námitky uplatněné žalobkyněmi byly shodné, v zásadě nijak neodrážely specifické postavení jednotlivých žalobkyň. Na obtížnost či pracnost jejich právního zastoupení tedy neměl žádný vliv fakt, že se rozhodly podat společný návrh, ačkoliv tak mohla bez jakýchkoliv právních následků učinit třeba pouze jedna z nich (obdobně viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 2016, sp. zn. 26 Cdo 3964/2015, nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 10. 2025, sp. zn. II. ÚS 2337/25). Soud tedy přiznal odměnu za 2 úkony právní služby celkově ve výši 9 240 Kč a paušální náhradu hotových výdajů ve výši 900 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu).
- Cestovné ve výši 2 378,22 Kč. Žalobce c) uskutečnil cestu osobním automobilem žalobkyně a) z Nové Paky k jednání soudu a zpět ve dnech 15. 10. 2025 a 21. 10. 2025, za což mu v souladu s vyhláškou Ministerstva práce a sociálních věcí č. 475/2024 Sb. náleží cestovné ve výši 2018,22 Kč. Dále žalobce c) uskutečnil cestu vlakem z Prahy (tj. z místa jeho faktického bydliště) k jednání soudu a zpět dne 30. 10. 2025, za což mu náleží jízdné ve výši 360 Kč.

99. V případě žalobců d) až m) tyto náklady tvoří:

- Zaplacené soudní poplatky v celkové výši 30 000 Kč.
- Náklady na zastoupení advokátem ve výši 36 808,20 Kč. Zástupce žalobců d) až m) učinil v řízení celkem 6 úkonů právní služby, kterými bylo převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, porada s klienty, doplnění žaloby, účast na jednáních ve dnech 15. 10. 2025 a 21. 10. 2025 [§ 11 odst. 1 písm. a), c), d) a g) advokátního tarifu]. Sazbu za jeden úkon právní služby účtoval ve výši 18 480 Kč, podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 12 odst. 4 advokátního tarifu (tj. za společné zastupování více osob). Krajský soud ale i v tomto případě považoval za přiměřené přiznat odměnu za jeden úkon ve výši 4 620 Kč, a to z obdobných důvodů, jako v případě žalobkyň a) a b). Soud tedy přiznal

Za správnost vyhotovení: R. V.

odměnu za 6 úkonů právní služby celkově ve výši 27 720 Kč a paušální náhradu hotových výdajů ve výši 2 700 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Advokát je plátcem DPH, které činí 6 388,20 Kč.

100. Žalovaný je tak povinen zaplatit částku 21 518,22 Kč žalobcům a), b) a c) k rukám žalobce c) ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Ve stejné lhůtě je zároveň povinen zaplatit částku 66 808,20 Kč žalobcům d) až m) k rukám jejich zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).
101. Poslední výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s. Osoby zúčastněné na řízení by měly právo na náhradu nákladů řízení, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem, k tomu ale v dané věci nedošlo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 30. října 2025

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu